

[Jytte Andersen]

er uenighed om, er de nødvendige bevillinger. Det er bevillinger, der mangler.

I 1985 blev der skåret ned på erhvervsuddannelserne med 140 mill. kr., og så kommer man altså nu med 125 mill. kr., som skal afbøde det en lille smule. Men det er i virkeligheden at lappe på nogle nedskæringer og forringelser, som denne regering sammen med det radikale venstre har været ansvarlige for. Der er altså ikke uenighed om substansen, uddannelse, der er uenighed om, at der skal bevillinger på bordet. Det er imidlertid det eneste, der kan løse dette problem, og det peger rapporten desværre ikke på, og den konservative ordfører tilkendegav heller ikke, at der var tale om nødvendige bevillinger.

(Kort bemærkning).

Stillinger (SF):

Det, der bringer mig på talerstolen, er fru Jette Thomsens lidt hånlige omtale af de nedskæringer, der har været på specialarbejderskolerne. Der blev sagt, at det kun var på 6 pct., og det blev nærmest affejet af fru Jette Thomsen, der sagde, at det var ideelle behov og derfor ikke var så slemt. Ja men tror fru Jette Thomsen, at specialarbejderskolerne tilbyder disse kurser for sjov? Disse kurser er jo i virkeligheden lavet på baggrund af arbejdsgivernes ønske om arbejdskraft og er måske netop et forsøg på at imødekomme det såkaldte flaskehalsproblem. For mig at se virker det, som om det er to helt forskellige holdninger, man har, og egentlig er det et bevis på, at dette flaskehalsproblem ikke er så reelt, som regeringen gerne vil gøre det til.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Bruun Olesen (VS):

- Denne redegørelse om flaskehalsproblemer handler ikke kun om fremtidige flaskehalsproblemer. Der står i den, at man på grundlag af oplysninger indsamlet hos AF peger på, at der er udprægede flaskehalsproblemer inden for jern og metal, inden for bygge og anlæg, men at de også findes inden for nærings- og nydelsesmiddelindustrien. Det vil sige, at man mener, der er et problem i dag, men man konkretiserer på intet tidspunkt det problem, vi står i her og nu. At der er nogle fremtidige problemer, vil jeg da ikke benægte, for det vil der da altid være i et dynamisk

samfund. Spørgsmålet er, hvordan man analyserer behovene i forhold til fremtiden. Det er også en politisk beslutning, hvordan man mener at arbejdsmarkedet i fremtiden skal udvikles, men mine spørgsmål gjaldt det første.

Endelig vil jeg også spørge, hvordan man nogen sinde skal få unge mennesker, medmindre de altså selv har lyst, til at blive bygningshåndværkere. I øjeblikket er der ikke så stor arbejdsløshed, men det er ikke ret mange år siden, at jeg selv arbejdede i en arbejdsløhedskasse for bygningshåndværkere, hvor der var mellem 20 og 30 pct. arbejdsløse. Hvordan tror man man kan få folk til at blive det, når man bruger det som en regulator for økonomien? Enhver ved i dag, at arbejdsløsheden venter forude for bygningshåndværkere igen og igen, når regeringen finder det opportunt, og det har den jo lige gjort med det indgreb, vi fik i julen.

(Kort bemærkning).

Jette Thomsen (KF):

Hr. Stillinger spurgte, om jeg troede, specialarbejderkurserne blev lavet for sjov. Nej, det vil jeg sandelig ikke håbe de gør – de er forhåbentlig tilpasset erhvervslivet – men det kan jo være, at denne omstilling skal ske en lille smule hurtigere med den fart, udviklingen forløber med i erhvervslivet. Og til at tilgodese disse omstillinger og de nye uddannelser er der jo altså også bevilget 125 mill. kr. ekstra; de skal også bruges til teknologi og til forskning.

Elsebeth Kock-Petersen (V):

Det er i virkeligheden utroligt, at debatten om en redegørelse som den, regeringen her lægger frem, kan afstedkomme så mavesure bemærkninger fra socialdemokratiet. I virkeligheden er udgangspunktet jo et andet, for der er jo tale om et positivt problem. Vi slås herinde med så mange sure og negative problemer, men her er der jo tale om et problem, der er opstået som følge af, at vi har haft en meget kraftig stigning i beskæftigelsen, og at virksomhederne fortsat har behov for at ansætte flere. Det er et problem i dag, og vi kan diskutere, hvor stort det er, men vi har altså et stort antal arbejdsløse – stadig væk for stort – og vi har samtidig virksomheder, der siger, at de inden for nogle geogra-